

Joan Dausà: «'Ara som gegants' neix de la reflexió sobre què vull fer amb la meva vida i què vull dir»

El músic rebrà el Premi Enderrock de la crítica a millor artista del 2018

Joan Dausà | Michal Novak

Al llarg d'aquest 2018, **Joan Dausà** no ha parat quiet. El seu darrer disc, *Ara som gegants* (Promo Arts, 2018), ha mogut el santfeliuenc fins a paratges com el Tibidabo, el Festival de Cap Roig o el Palau de la Música Catalana. Ara, fruit de l'èxit de la seva darrera incursió discogràfica, el músic recull el Premi Enderrock de la crítica a millor artista del 2018.

Com has viscut tota aquesta activitat musical del 2018?

Estic i estem molt contents. Al final, ens havíem plantejat el projecte amb la intenció de consolidar el que havíem construït en cinc anys des del *Jo mai mai*, però també per ampliar el gruix de la família que ens segueix en això. I ha anat molt bé perquè ha crescut el públic, és un disc que ha connectat, tal com ens indiquen els *inputs* que rebem.

Amb aquest retorn has apostat per concerts ben especials, com el del Tibidabo o el Palau de la Música. La tria acurada dels directes forma part d'aquesta nova etapa?

És una cosa que sempre m'ha agradat fer, però sí que ara encara ho hem volgut fer més perquè

tenim més clar el valor que té el lloc on presentes un treball. Teníem clar que és molt important amb què emmarques les cançons, almenys en el nostre tipus de música. Per tant, vam pensar molt on presentar l'àlbum, que finalment va ser al Tibidabo, però també en els concerts on teníem ganes de vertebrar la gira, com pot ser l'Strenes de les Escales de la Catedral, el Festival de Cap Roig, el Palau de la Música i els que vindran. Busquem llocs especials que se sumen a altres directes de la gira.

Què té Ara som gegants que no tenien els teus anteriors treballs?

Jo mai mai i *On seràs demà?* són dos àlbums que són una suma de cançons però que no tenen una personalitat pròpia com a disc. *Ara som gegants* neix de la reflexió sobre què vull fer amb la meua vida i, per tant, què vull dir a través de la música. Decideixo que en aquest disc vull explicar com entenc la vida, cosa que no hem fet en els altres àlbums. Aquí són cançons que poden parlar de la tristesa però també del positivisme, ja que jo busco la cara bona de tot plegat. És un disc més personal.

Per tot això se t'ha concedit el Premi Enderrock de la crítica a millor artista. Com valores aquest reconeixement?

Em fa molta il·lusió. El primer que vaig preguntar quan em van trucar va ser ?Què vol dir això del millor artista??, però aquests dies pensava que al final és una actitud, d'entendre la feina i d'entregar-te en cadascuna de les seves facetes. Això et defineix com a artista: com enfoques la feina, com cuides les coses... Rebre aquest premi ens fa estar molt contents.

Joan Dausà. Foto: Michal Novak